

JOAQUIM CARBÓ

# MALES SETMANES

**11** 2000

		<b>1</b>	<b>2</b>	<b>3</b>	<b>4</b>	<b>5</b>	
44							
	<b>6</b>	<b>7</b>	<b>8</b>	<b>9</b>	<b>10</b>	<b>11</b>	<b>12</b>
45							
	<b>13</b>	<b>14</b>	<b>15</b>	<b>16</b>	<b>17</b>	<b>18</b>	<b>19</b>
46							
	<b>20</b>	<b>21</b>	<b>22</b>	<b>23</b>	<b>24</b>	<b>25</b>	<b>26</b>
47							
	<b>27</b>	<b>28</b>	<b>29</b>	<b>30</b>			
48							

**L'AVENÇ**



# MALES SETMANES



Joaquim Carbó

MALES SETMANES

L'AVENÇ  
Barcelona  
2021

Barcelona, febrer de 2021  
© del text, Joaquim Carbó  
© d'aquesta edició, L'Avenç, S.L., 2021  
Passeig de Sant Joan, 26, 2n 1a  
08010 Barcelona  
Telèfon: 93 245 79 21 Fax: 93 265 44 16  
[www.lavenc.cat](http://www.lavenc.cat)  
[www.elsllibresdelavenc.cat](http://www.elsllibresdelavenc.cat)  
[www.llegirencatala.cat](http://www.llegirencatala.cat)

Es reserven tots els drets.

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, amb excepció prevista per la llei. Adreçis a CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics) si necessita reproduir algun fragment d'aquesta obra ([www.conlicencia.com](http://www.conlicencia.com); 93 272 04 47).

L'Avenç forma part de l'Associació d'Editorials Independents Llegir en Català.

Disseny i composició: L'Avenç  
Il·lustració de la coberta: Calendari de paret de l'any 2000, dissenyat per Amèrica Sánchez per a Vinçon.

THEMA: DND - 1DSE-ES-J - 2ADC  
ISBN: 978-84-18680-01-4  
Dipòsit legal: B. 1400-2021  
Imprès a Gràfiques 92

*A Ernest Lluch, en el record*



## JUSTIFICACIÓ

La meua vida, feta de rutines més o menys consolidades, ha sofert un tomb considerable a partir del moment que això que m'he atrevit a batejar com a carronya-virus ha fet acte de presència i m'ha convertit, com a tots els habitants d'aquest món, en un personatge del tot irrellevant d'una mala novel·la de ciència-ficció de final incert. De sobte, s'ha fos aquella existència més aviat plàcida que em permetia combinar la feina de deixar anar la imaginació per escriure contes i novel·les, a més de satisfer una evident curiositat per conèixer i aplaudir amb més o menys efusió bona part d'allò que es produïa entre nosaltres en el món del teatre, del cinema, de la música i, és clar, de la literatura, a més de fer alguna escapada enllà de la ciutat i d'intentar conviure civilitzadament amb la família, els amics i els veïns. No entrava en els meus càlculs un mal tan general, malgrat els precedents de pestes i malures que s'havien viscut al planeta en temps passats, quan no hi havia farmàcies tan ben assortides i es vivia forçosament amb una total falta d'higiene.

Amb vuitanta-vuit anys entre cap i coll i la certesa que la cosa no donava per a gaire més, aquesta interrupció tan brusca de la normalitat que m'havia creat amb el pas dels anys m'ha fet perdre l'entusiasme que encara em mantenia ben actiu per especular sobre el món que em rodeja i retratar, si bé

amb breus dosis d'humor, alguns dels petits i no tan petits dramas de cada dia. Ara mateix no em veig amb cor de continuar ampliant la meua galeria de perdedors, de gent que les passa magres perquè té una feina precària i no arriba a final de mes, o de gent que, precisament, no sap ni com començar-lo, el mes, perquè s'ha quedat sense feina; d'amants desgraciats perquè han descobert les infidelitats de la parella; de buròcrates desencisats perquè no els han ascendit com esperaven i creien merèixer; de dones que saben que no els reconeixeran mai la seva feina tan abnegada... Què significa, tot això, al costat de la tragèdia que suposa saber que, per més que vigilem, la mort ens assetja cada cop que respirem?

Em consta que, a hores d'ara, hi ha vells i nous novel·listes que ja s'aventuren a descriure el món actual, capbussats en els efectes de la pandèmia, en uns textos que no seran de ciència-ficció sinó ben reals. Jo no puc fer-ho perquè em sento estafat: de moment, ja m'han robat un any sencer d'allò que sabia que em quedava de vida abans d'enfilar la recta final.

Tot això que m'ha obligat a frenar les ganes d'inventar i especular, m'ha portat a revisar el passat i a rellegir textos ja publicats o inèdits. De sobte, he trobat un arxiu a l'ordinador que en el seu moment vaig titular com *Les males setmanes del 2000*. Crec que ara, en publicar-lo, ha de mantenir aquest títol, bé que escurçat, tant perquè està estructurat en capítols setmanals, com perquè l'anecdotari que recull no convida a l'optimisme per més que de tant en tant sorgeixi alguna nota positiva, una guspira d'aquelles que fa que no perdem l'esperança.

El vaig guardar, inèdit, i ara dormiria el son dels justos si no fos que, gairebé reclòs del tot a casa per culpa de la pandèmia, quan l'he retrobat i rellegit he iniciat un viatge en el temps i m'he sentit transportat a recordar bona part del que llavors vaig viure i que tant em podia esglaiar com interessar, preocupar o divertir. Una relectura plena de sorpreses perquè havia oblidat bona part del que hi descobreixo.

Alguns d'aquests records de fa vint anys són un referent de tants de fets que ens arribaven a través dels papers, de la ràdio, de la televisió... Uns fets que si en aquells moments ens cridaven l'atenció i ens semblaven importants o decisius, el pas del temps els ha difuminat i gairebé esborrat del tot. També hi retrobo un seguit de pinzellades sobre conflictes de tota mena —ètnics, religiosos, polítics...— que podien merèixer una reflexió molt més àmplia però que vaig intentar exposar breument amb una aparent objectivitat dissimulada amb cert humor, com si no m'afectessin, com si no prenguéssin partit.

A més, m'he adonat, astorat, que fa vint anys vaig portar una vida que, en comparació amb la immobilitat actual, podria qualificar de frenètica, desenfrenada i gairebé disbauxada. Això sí, sempre dintre d'un ordre i passant per taquilla.

Molt més espectador que no pas actor, ara que estic mig confinat a casa i que només surto cada matí per anar a buscar el pa i el diari, m'atabala i meravella la quantitat d'obres de teatre i pel·lícules que en aquells moments van omplir bona part del meu temps i que ara, tot i que m'hi esforço, em costa molt situar i recordar de què anaven. Per sort, és clar, em queden els llibres!

De la mateixa manera que estic segur que John Silver és el nom del pirata de la pota de fusta de *L'illa del tresor*, i que Edmond Dantès és el protagonista d'*El comte de Montecristo*, novel·les que vaig llegir fa més de setanta anys, m'és impossible recordar com es diu algun dels personatges de la novel·la *Sortir a robar cavalls*, de Per Petterson, que vaig llegir encara no fa quinze dies, per més que em va impressionar. Si al principi aquesta pèrdua de memòria em preocupava, ja ha deixat de fer-ho perquè he pensat que l'havia d'atribuir a uns efectes irreversibles provocats per tants anys viscuts, i això no té remei, és clar. El que m'ha d'importar ara, realment, és continuar sentint curiositat, interès i plaer pel que veig o llegeixo en el precís moment de fer-ho. Si després s'esborra i me n'oblido, mala sort! Els prestatges de la meua biblioteca estan farcits de llibres que

encara no he tingut ocasió de llegir. O de rellegir, cosa que en molts casos podria suposar també tot un descobriment.

I ja que em consta que no sóc un cas únic pel que fa a desmemòria, em fa l'efecte que aquest devessall de fets, gent, actes, conflictes, sagnants atemptats, testimonis del bé i del mal, greuges, bromes, plaers, dolors, espectacles, llibres, pantalles, etc., tant pot interessar —i rejuvenir— molts lectors que també se n'havien mig oblidat i que ara ho podran reviure amb certa precisió i, també, als qui fa vint anys eren prou joves per no haver-se preocupat, encara, pel món en què acabaven d'aterrar.

Quan he passat una mirada per totes aquestes pàgines m'ha escruixit el constant protagonisme dels terribles atemptats d'ETA; el desastre d'un avió, aquell Concorde que es va estibar dos minuts després d'enlairar-se de París i va provocar la mort de cent nou persones, entre passatgers i tripulació; la impossibilitat de viatjar de nit per la línia Sabadell-Manresa per l'agressivitat de les bandes de skins que en feien de les seves sense que ningú s'atrevisís a aturar-los... I centenars més de desastres.

I per una altra banda, unes fites extraordinàries, també. La magnífica exposició dedicada a Pere Calders en el CCCB; l'última representació de *L'hort dels cirerers*, del gran Txékhov, amb què el Teatre Lliure, dirigit per Lluís Pasqual, va tancar el vell local de Gràcia per traslladar-se tot seguit a Montjuïc. Assistir la nit de l'estrena al TNC de *Plaça dels Herois*, del genial i corrosiu Thomas Bernhard. Participar com a convidat a la festa del XXV aniversari de la Fundació Miró per la meva condició de ser un dels primers cinquanta socis...

I tantes coses més, més dolentes que bones, que no acabo de recordar del tot i que trobareu a continuació.

*Barcelona, desembre de 2020*

“Joaquim Carbó ens ofereix una particular visió del món, de la gent que l’habita, dels seus vicis i virtuts, i de les seves manifestacions culturals, a través de la *no ficció*: uns textos que tenen tant d’assaig sociològic, com de memòria discursiva i de dietari personal.”

Pep Albanell

Vint anys després de la seva redacció, gairebé reclòs del tot a casa per culpa de la pandèmia, l’autor retroba un dietari inèdit. En rellegir-lo, inicia un viatge en el temps i se sent transportat a recordar bona part del que llavors va viure i que tant el podia esglaiar com interessar, preocupar o divertir. “Quan he passat una mirada per totes aquestes pàgines m’ha escruixit el constant protagonisme dels terribles atemptats d’ETA; el desastre d’un avió, aquell Concorde que es va estibar dos minuts després d’enlairar-se de París... I centenars més de desastres”. Però també hi anota unes fites extraordinàries com l’exposició dedicada a Pere Calders al CCCB o l’última representació de *L’hort dels cirerers* amb què el Teatre Lliure va tancar el vell local de Gràcia per traslladar-se a Montjuïc. “I tantes coses més, més dolentes que bones, que no acabo de recordar del tot i que trobareu a continuació.”

